

[Indenrigsministeren.]

Hvis vi skal leve op til det ønske om decentralisering og dermed større lokal selvbestemmelsesret om det størst mulige antal lokalbetonede opgaver, som var én af kommunalreformens vigtigste målsætninger, kan vi ikke undvære amtskommunerne. Gennemførte vi nu en ny kommunal inddelingsreform, tror jeg, at der dermed allerede blev givet startsignal til yderligere en reform, nemlig en reform, der skulle sikre nærdemokratiet gennem lokalråd o. lign., og det er jeg i hvert fald ikke tilhænger af.

Jeg er tilhænger af reformer, når sådanne er nødvendige, men man skal heller ikke overdrive. Når en reform er gennemført med alt det omstillingsbesvær, som uvægerlig følger med, må reformen til gengæld have en rimelig prøvetid, inden man eventuelt kaster sig ud i nye reformbestræbelser. Jeg vil gerne understrege, at dette standpunkt ikke skyldes, at jeg skulle være bange for at erkende eventuelt begåede fejl — det kan vist ingen sige sig fri for, heller ikke her i tinget. Men vi plejer dog ikke at begå fejl med vilje, og det ville jeg føle jeg gjorde, hvis jeg på det foreliggende erfaringsgrundlag nu erklærede mig parat til at gennemføre en ny kommunalreform med generelle ændringer i hele den netop opbyggede kommunestruktur.

Lad nu kommunerne og amtskommunerne få ro til at koncentrere sig om alle de opgaver, der allerede er lagt over til dem, eller som i den kommende tid vil blive lagt over til dem. Hvis vi jævnsides med den igangværende opgaveomlægning fortsat holder diskussionen i gang om at lave hele strukturen om, bliver arbejdsvilkårene i kommuner og amtskommuner simpelt hen utålelige.

Søren Jensen (Vejen): Jeg er særdeles glad for ministerens meget klare svar. Jeg håber, det nu kan være med til at bringe ro om dette spørgsmål, der tilsyneladende har optaget så mange i den senere tid.

Når jeg siger, at jeg er glad for svaret, skyldes det også, at sagen har andre sider, som ministeren lige berørte et par enkelte af. For det første skal der jo være kommunalvalg om et år, og det er af væsentlig betydning, ikke mindst planlægningsmæssigt, både for de nuværende og for de kommende

amtsråd og kommunalbestyrelser, at de ved nogenlunde, hvad de kan regne med. For det andet er det min klare opfattelse, at begreber som nærdemokrati, som ministeren også nævnte, og borgernes medindflydelse ikke i forvejen har alt for gode vilkår ret mange steder, og det er da noget, man må være opmærksom på og søge at forbedre. Men jeg er også sikker på, at vilkårene for disse særdeles vigtige elementer i folkestyret ville få endnu ringere vilkår, hvis vi nu skulle til at gøre alting større igen og dermed yderligere øge afstanden mellem den enkelte borger og de offentlige myndigheder. Den kan tit nok føles lang i forvejen. Også derfor takker jeg for svaret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Erik Worm* til indenrigsministeren:

„Kan en læge nægte at førstehjælpsbehandle en kvæstet patient, der bliver indbragt efter et ulykkestilfælde, og i bekræftende fald, vil ministeren da søge dette forhold rettet?“

(Spm. nr. 139).

Skriftlig begrundelse.

I pressen den 9. februar omtaltes en sag, hvor en 13-årig pige under leg i skolegården kvæstedes og bl. a. fik sine briller knust og fik læderet øjenregionen. Pigen blev hurtigt bragt til nærmeste læge, nemlig lægecentret i Dianalund. Her afvist patienten, da det blev konstateret, at patienten ikke stod i lægecentrets kartotek som dets patient, men at pigens huslæge boede 6 km derfra og derfor skulle behandles dér. Patient, der under transporten besvmede flere gange, må have været udsat for lidelser, der burde være undgået.

Erik Worm: Mit spørgsmål til indenrigsministeren er affødt af den i dagspressen den 9. februar omtalte sag, hvor en 13-årig skolepige under leg i skolegården fik knust sine briller og fik kvæstelser og snitsår i øjenregionen. Skolens leder fik hurtigt bragt den kvæstede elev til nærmeste behandlingssted, nemlig lægecentret i Dianalund, men her blev patienten afvist fra førstehjælpsbehandling, idet det oplystes, at patienten ikke stod i lægecentrets kartotek som en af de normale patienter. Pigens sædvanlige